

สัญญาเลขที่ TDLS 50004

โครงการยืมเงินสิ่งทอพื้นบ้าน

ฉบับสมบูรณ์ ปี 2550

โครงการ การเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้าน ไท – ยวน

อาจารย์ที่ปรึกษา ครูสุชัยญา สิทธิกุลเกียรติ

โรงเรียนสิเกา “สวัสดีผดุงวิทยา”

คณะผู้วิจัย

1. นางสาววรรรัตน์ โตกพุดชา
2. นางสาวอนุสรรา สิงห์จันทิก
3. นางสาวอรษา รัตนพันธ์

เดือน กรกฎาคม ปี 2550 ที่ทำเสร็จ

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ชุดโครงการวิจัย “พัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรมท้องถิ่น”

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความรูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” ต้องการใช้ (2) ศึกษาการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” จำนวน 15% (405 คน) ของนักเรียนทั้งหมด 2700 คน โดยเลือกแบบสุ่มทั้งม.ต้นและม.ปลาย เครื่องมือที่ใช้คือ (1) แบบสอบถามเรื่องผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน (2) แบบสอบถามคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลัง (3) แบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบของกระเป๋าสะพายหลัง (4) การคำนวณการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน (5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อราคากระเป๋าสะพายหลังของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่การหาค่าร้อยละ , ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการวิจัยพบว่า (1) ศึกษาความรูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” ที่ต้องการใช้ คือกระเป๋าสะพายหลังคิดเป็นร้อยละ 80 ความพึงพอใจในรูปแบบกระเป๋าอยู่ในระดับมากคือ 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 หมายถึงผู้ตอบมีความเห็นสอดคล้องกัน (2) ศึกษาการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน จากการคิดราคามูลค่าเพิ่มได้พบว่าการผลิตกระเป๋าสะพายหลังทำให้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักเรียนมากขึ้น และมีมูลค่าเพิ่มจริง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
บทนำ	1
ตารางแสดงการทดลอง	4
ผลการทดลอง	6
วิธีการทดลอง	7
ตารางผลการทดลอง.....	8
วิเคราะห์สรุปผล	9
ข้อเสนอแนะ	13
เอกสารอ้างอิง.....	14
ภาคผนวก	16

บทนำ

การทอผ้า เป็นหัตถกรรมที่บ่งบอกถึงศิลปวัฒนธรรมที่ทำสืบเนื่องกันมาช้านาน ตั้งแต่สมัยยุคหินตอนปลายและได้พัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน คนไทยรู้จักการทอผ้ามาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์แม้จะพบหลักฐานไม่มากนักแต่จากการพบเส้นใยและเศษผ้าที่ติดอยู่กับกำไลสำริดที่บ้านเชียงทำให้สันนิษฐานได้ว่าน่าจะทำได้ด้วยป่านกัญชาและในสมัยสุโขทัยก็พบหลักฐานการทอผ้าหลายประเภทเช่น ผ้าสกุลพัทธ์(ผ้าที่มีเนื้อละเอียด) ผ้าเล็กหลก (ผ้าที่มีเนื้อแน่น) และผ้ากรอบ (ผ้าลายกระจัง) ต่อมาในสมัยอยุธยาผ้ามีความสำคัญอย่างมากตั้งแต่การใช้สอย นุ่งห่ม และใช้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ศาสนา และสังคม จนกระทั่งใช้เป็นเครื่องปูนบำเหน็จรางวัล หรือพระราชทานต่างเงินเดือนปีละหน ที่เรียกว่าผ้าหวัดรายปี

ผ้าทอของไทยมีมากในท้องถิ่นต่างๆในทุกภาคของประเทศไทย ที่ทอกันมาจากรุ่นหนึ่ง สู่อุ่นหนึ่ง งานทอผ้าถือเป็นงานหลักของผู้หญิงไทยในสมัยก่อน ดังมีคำกล่าวที่ว่า พอเสร็จจากหน้าบ้านผู้หญิงทอผ้าผู้ชายตีเหล็ก ประเภทของผ้าทอนั้นอาจแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ สำหรับประชาชนทั่วไปคือผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้ในโอกาสพิเศษเช่นงานบุญ หรือเทศกาลต่างๆ ประเภทที่สองสำหรับเจ้านายชั้นสูงและพระมหากษัตริย์ เช่นผ้าปักโบราณ ผ้ายกสอดค้นเงินคันทอง ส่วนประเภทที่สามเป็นผ้าสำหรับพระภิกษุสงฆ์ นอกจากนั้นการออกแบบลวดลายสีสันทนของผ้าที่สืบทอดต่อกันมาได้สะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์และวิถีชีวิตของผู้คนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั้งทางด้านศิลปะและประโยชน์ใช้สอย

ผ้าทอของไทยนั้นมีหลายรูปแบบและมีลวดลายโดดเด่นเฉพาะตัวของแต่ละท้องถิ่น ชาวไท-ยวน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ก็เป็นอีกชุมชนหนึ่งที่ยังคงมีการสืบสานงานทอผ้าพื้นบ้าน หลังเสร็จจากการทำนาแล้วผู้หญิงชาวไท-ยวนก็จะทอผ้า แต่เดิมนั้นการทอผ้ามีจุดประสงค์เพื่อไว้ใช้ในครัวเรือนคือ

1. ใช้นุ่งห่มเช่น ผ้าซิ่น,ผ้าขาวม้า,ผ้าถุง,ผ้าเลื้อ
2. เป็นของใช้เช่นถุงย่าม,ผ้าขาวบาง,ปกผ้าคลุม
3. ใช้ในพิธีทางศาสนาเช่น ผ้ากราบ(ใช้กราบพระ , ผ้าคลุมหีบศพ (เวลาบวชนาค)

ปัจจุบันวิถีชีวิตเปลี่ยนไปการทอผ้าจึงกลายมาเป็นอาชีพเสริมและอีกอาชีพหนึ่งที่สร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวนั้นๆ ได้อย่างมั่นคง จึงได้มีการพัฒนานำเอาที่กระตุกมาใช้ในการทอผ้าเพื่อเพิ่มปริมาณตามความต้องการผ้าทอมือของตลาด อีกทั้งการทอผ้าของแต่ละท้องถิ่น ยังมีความสำคัญทำให้ชุมชนนั้นๆมีสินค้าประจำตำบล ที่เรียกว่าสินค้า โอท็อป หรือสินค้า หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

การทอผ้าของชาวไท-ยวนอำเภอสีคิวนั้นนอกจากจะทอขายดั้งเดิมแล้ว ยังได้คิดลวดลายใหม่ๆ ออกมาตามความนิยมของตลาด ทำให้ชุมชนมีรายได้และรู้จักการจัดการกับสินค้าตั้งแต่การผลิตไปจนถึง

การจัดจำหน่ายการจัดทำบัญชีรับ จ่ายและการบรรจุหีบห่อสินค้าที่ผลิตด้วย โดยมีหน่วยงานของรัฐคือ พัฒนาชุมชนเป็นผู้ให้ดูแลอย่างใกล้ชิด

โรงเรียนสิคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” ได้เห็นความสำคัญของการทอผ้า จึงได้ร่วมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมการทอผ้าไท – ขวน อำเภอสิคิ้ว ด้วยการเปิดเป็นวิชาเรียนเพิ่มเติมชื่อวิชาว่า การทอผ้าด้วยกี่ กระตุก 1 ในภาคเรียนที่ 1 และวิชา การทอผ้าด้วยกี่กระตุก 2 ในภาคเรียนที่ 2 เรียนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ในช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นคือนางประณีต วรวงสานนท์ มาทำการสอน ควบคู่กับครูในหมวดคหกรรมคือ นางสุธัญญา สิทธิกุลเกียรติ ในการสอนวิชาดังกล่าวได้เน้นให้ นักเรียนมีความรู้ เห็นคุณค่าของผ้าทอพื้นบ้าน ควบคู่กับมีทักษะในการปฏิบัติงาน โรงเรียนได้ทำการสอน มาตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา มีการออกแบบการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตร โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จัด กระบวนการเรียนการสอน จัดสื่ออุปกรณ์ จัดแหล่งเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เมื่อนักเรียนทอผ้าแล้วได้นำผ้าที่ทอไปจำหน่ายในรูปของผ้าชิ้น (ผ้าถุง) บางส่วนก็ใช้ตกแต่งสถานที่ต่างๆ ตลอดจนตกแต่งรถในขบวนแห่เทียนพรรษา และแห่กระทงลอยในงานของโรงเรียน นอกจากนี้ยังได้แสดง นิทรรศการเผยแพร่ผ้าทอพื้นบ้านไท-ขวนอำเภอสิคิ้วอย่างหลากหลายทั้งในและนอกสถานที่ จากการ เผยแพร่งานเอ็กโปโรงเรียนมัธยมศึกษาในปี 2542 ณ ศูนย์แสดงสินค้าที่เมืองทองธานีทำให้ผ้าทอพื้นบ้านไท – ขวนเป็นที่รู้จักหลากหลายมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนและวิทยากรท้องถิ่นได้ร่วมมือกันพัฒนาผ้าทอพื้นบ้านมา ตลอด

สมเด็จพระบรมราชินีนาถได้เชิญชวนให้คนไทยใช้สินค้าไทยและโดยเฉพาะผ้าไทยมีการ อนุรักษ์และสืบสานการทอผ้าทั่วทุกภาคของไทยและรัฐบาลได้สนับสนุนส่งเสริมผ้าไทยในชุมชนต่างๆ จึง ได้มีการรณรงค์แต่งกายด้วยผ้าไทยดังจะเห็นได้จากหน่วยงานต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน เช่น โรงเรียน, ที่ว่าการอำเภอและกิ่งกาชาดอำเภอ เป็นต้น ในรูปของการนำมาตัดเสื้อผ้าตามสมัยนิยม ต่อมาผู้วิจัยเห็นว่า รูปแบบของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านน่าจะมีการพัฒนาให้มีประโยชน์หลากหลายและเหมาะกับกลุ่มคน ประเภทต่างๆเช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นทั้งที่เป็นนักเรียน และนักศึกษา จะได้ชื่นชมและใช้ประโยชน์จาก ผลงานที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ไทยมากยิ่งขึ้น

ส่วนการทอผ้าในชุมชนนั้นมียุคแม่บ้านบ้านโนนกลุ่ม และบ้านถนนคต อำเภอสิคิ้วที่ยังคง อนุรักษ์และสืบทอดการทอผ้าพื้นบ้านไท – ขวน ผ้าที่ทอนั้นมีหลากหลายมากขึ้นตามความต้องการของตลาด และสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไปตามสังคมปัจจุบัน เช่นผ้าชิ้นขวนลายดั้งเดิม , ผ้าชิ้นขวนสมัยใหม่ , ผ้าขาวม้า 2 ตะก้อ , ผ้าขาวม้า 3 ตะก้อ , ถุงย่าม ผ้าลายเกล็ดเต่า ผ้า 4 ตะก้อ และผ้ามุก เป็นต้น การพัฒนา คุณภาพของผ้าก็มีการพัฒนามากยิ่งขึ้นจนกลายเป็นสินค้าประจำอำเภอหรือที่เรียกว่า “สินค้าโอท็อป” (หนึ่ง

ตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์) และมีการพัฒนารูปแบบของสินค้าเช่นมีการตัดเป็นเสื้อผ้าสำเร็จ ผลิตภัณฑ์กระเป๋า ของชำร่วยต่างๆให้ผู้มาเยี่ยมชมได้เลือกอย่างหลากหลาย

การผลิตสินค้าจากผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวน เป็นกระเป๋ารูปแบบต่างๆนั้นได้มีกลุ่มแม่บ้าน บ้านหนองโอง ตำบลบ้านหัน อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดนครราชสีมา เป็นผู้ผลิต และส่งจำหน่ายในรูปแบบสินค้าโอท็อป กระบวนการดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการพัฒนาผ้าทอพื้นเมืองอย่างต่อเนื่อง จนทำให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบต่างๆหลากหลาย แต่ในรูปแบบของกระเป๋าสะพายหลังของนักเรียนยังไม่มีในท้องตลาด ผู้จัดทำงานวิจัยจึงได้คิดรูปแบบที่จะพัฒนาผ้าทอพื้นบ้าน ไท-ยวนให้มีรูปแบบที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นสนใจการใช้ผ้าทอพื้นบ้านมากยิ่งขึ้นตลอดจนเห็นคุณค่าของผ้าทอพื้นบ้านหลากหลายและให้เข้าถึงกลุ่มคนหลายๆกลุ่ม ดังนั้นกลุ่มแม่บ้าน,พ่อบ้านได้แก่กระเป๋าถือในรูปแบบต่างๆผ้าซิ่นและผ้าขาวม้า กลุ่มคนทำงานทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนก็ให้ความสนใจนำมาตัดชุดผ้าไทยใส่ไปทำงาน กลุ่มคนทั่วไปได้แก่ของชำร่วยและของใช้ต่างๆเช่น ที่ใส่โทรศัพท์มือถือ ที่รองของร้อน ที่รองแก้ว และพวงกุญแจ การจำหน่ายสินค้ามีทั้งขายปลีกและขายส่ง เป็นที่รู้จักทั่วประเทศ มีการนำสินค้าไปแสดงในที่ต่างๆเช่น แสดงสินค้าโอท็อปที่เมืองทองธานี และตามจังหวัดต่างๆ

ปัจจุบันทั้งภาครัฐและเอกชนได้มีการสนับสนุนให้ชุมชนรู้จักเพิ่มผลผลิตทางการตลาด โดยการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากในแต่ละชุมชนจะผลิตสินค้ามากมายพอถึงจุดอิ่มตัวสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นจะจำหน่ายได้ช้า ทำอย่างไรชุมชนจึงจะเข้มแข็งมั่นคงและอยู่ได้ตลอดไป ดังนั้นการเพิ่มมูลค่าให้สินค้าก็เป็นอีกการพัฒนาที่ชุมชนจะต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้กลุ่มทอผ้าผลิตผ้าทอพื้นบ้านสืบต่อไปอย่างยั่งยืน ดังที่คณะผู้วิจัยได้มีแนวคิดที่จะศึกษาค้นคว้าการเพิ่มมูลค่าของสินค้าจากผ้าทอพื้นบ้านเพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการผลิตสินค้าโอท็อป ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มนักเรียนและวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

ตารางแสดงผลการทดลอง

กิจกรรม/วิธีการทดลอง	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผลการดำเนินงาน/ ผลการทดลอง	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบ (ผลที่คาดว่าจะได้รับ: ปฏิบัติจริง)	ช่วยให้บรรลุ วัตถุประสงค์ ในข้อใด	หมายเหตุ (ทำไมผลถึง แตกต่าง หรือไม่บรรลุ วัตถุประสงค์)
1.ศึกษาแบบ สอบถามเพื่อใช้ในการ สร้างแบบสอบถามใน การสำรวจผลิตภัณฑ์จาก ผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่ เกี่ยวข้องและเหมาะสม กับนักเรียน (วัยรุ่น)	ได้ผลของ รูปแบบของ ผลิตภัณฑ์ที่ เกี่ยวข้อง เหมาะสมกับ นักเรียน	ได้แบบสอบถาม เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ จากผ้าทอพื้นบ้านที่ เกี่ยวข้องและ เหมาะสมกับ นักเรียน	สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ ในการสำรายนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง 405 คน โดย คณะผู้วิจัย	ข้อที่ 1	
2.สรุปผลการสำรวจ	ได้ผลการ สำรวจ ผลิตภัณฑ์ที่ นักเรียน ต้องการคือ กระเป๋าสะพาย หลัง	ได้รูปแบบของ ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอ พื้นบ้านที่เหมาะสม กับนักเรียน	สรุปผลของการสำรวจ จาก จำนวน จากนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง 405 คน	ข้อที่ 1	
3.ศึกษาคุณสมบัติของผ้า ทอพื้นบ้านไท-ยวนที่ควร นำมาผลิตชิ้นงาน	ผ้าที่ใช้ในการ ตัดเย็บกระเป๋า สะพายหลังเป็น ผ้าทอพื้นบ้าน ไท-ยวนชนิดผ้า 3 ตะกั่ว	ได้ชนิดของผ้าที่ใช้ ตัดเย็บกระเป๋า สะพายหลัง	ผ้าที่ใช้ในการตัดเย็บ กระเป๋าสะพายหลังควร เป็นผ้าชนิด 3 ตะกั่ว โดย ศึกษาจากวิทยากรท้องถิ่น	ข้อที่ 1	
4.สำรวจคุณสมบัติและ รูปแบบของกระเป๋า สะพายหลังที่นักเรียน ต้องการ	ได้ แบบสอบถาม คุณสมบัติและ รูปแบบของ กระเป๋าสะพาย หลัง	ได้แบบสอบถาม คุณสมบัติและ รูปแบบของกระเป๋า สะพายหลัง	แบบสอบถามคุณสมบัติ และรูปแบบของกระเป๋า สะพายหลังได้จากการ สำรายนักเรียนจำนวน 405 คน	ข้อที่ 1	

ตารางแสดงผลการทดลอง ต่อ

กิจกรรม/วิธีการทดลอง	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผลการดำเนินงาน/ผลการทดลอง	ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบ(ผลที่คาดว่าจะได้รับ:ปฏิบัติจริง)	ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ในข้อใด	หมายเหตุ (ทำไมผลถึงแตกต่างหรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์)
5.สรุปผลการสำรวจจากแบบสอบถาม	ได้ผลการสำรวจคุณสมบัติและรูปแบบกระเป๋าสะพายหลังที่ใช้ผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน	ได้คุณสมบัติและรูปแบบของกระเป๋าสะพายหลังที่ใช้ผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่นักเรียนต้องการจากกลุ่มตัวอย่าง	ผลสรุปจากแบบสอบถามในการสำรวจนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ข้อที่ 1	
6. ดัดเย็บกระเป๋าสะพายหลังตามแบบที่ได้จากการสำรวจตามความต้องการของนักเรียน	ได้กระเป๋าสะพายหลังที่ใช้ผ้าทอพื้นบ้านมาเป็นส่วนประกอบของกระเป๋าสะพาย	กระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่ได้จากการสำรวจ	กระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่ได้จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 405 คน	ข้อที่ 2	
7. นำกระเป๋าสะพายที่ได้ดัดเย็บเสร็จแล้วมาประเมินความพึงพอใจในรูปแบบ	สร้างแบบประเมิน	สำรวจโดยใช้แบบประเมิน	ได้ผลการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบของกระเป๋าสะพายหลังจากกลุ่มตัวอย่าง 405 คนแล้วสรุปผล	ข้อ 2	
8. คำนวณราคาต้นทุนในการผลิตและคิดราคาขายและมูลค่าเพิ่มของกระเป๋าสะพายหลัง	ราคาต้นทุนและราคาขายที่คิดมูลค่าเพิ่ม	ราคาต้นทุนและราคาขายที่คิดมูลค่าเพิ่ม(จากสูตรวิธีคิดมูลค่าเพิ่ม)	การคิดคำนวณราคาต้นทุนกระเป๋าสะพายแล้วกำหนดราคาขายที่คิดมูลค่าเพิ่ม	ข้อ 2	
9. นำกระเป๋าสะพายที่ได้มาสำรวจความพึงพอใจในราคาขายของกระเป๋าสะพาย	สร้างแบบสอบถาม	ได้แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจราคากระเป๋าสะพายหลัง	สอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 405 คน	ข้อ 2	
10. เผยแพร่กระเป๋าสะพายหลัง	แสดงผลงานจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน	จัดนิทรรศการ	จัดแสดงผลงานการเพิ่มมูลค่าให้ผ้าทอพื้นบ้านในรูปแบบนิทรรศการ	ข้อ 2	

ผลการทดลอง

ชื่อโครงการ การเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้าน ไท-ขวน

สัญญาเลขที่ TDLS 50004

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบของผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท – ขวน ที่นักเรียนต้องการใช้
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการเพิ่มมูลค่าของผ้าทอพื้นบ้านไท – ขวน

แนวคิดการวิจัย

ในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่และมีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่า ความสำคัญของงานและมีนิสัยรักการทำงาน (กรมวิชาการ 2544 : 9) โดยใช้วิธีการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเองและร่วมกัน รู้จักการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ได้แสดงความคิดเห็น และมีระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้น โดยเน้นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 60) และวิธีการเรียนแบบฝึกปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนที่ทำงานไม่เป็น ได้ฝึกฝนและเป็นการฝึกฝนทักษะนักเรียนที่ทำงานเป็นแล้วให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้การดำเนินการสอนประสบความสำเร็จ (นวจิตต์ เขาวงกต พงศ์ 2544 : 208) โรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” ก็ได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาการทอผ้าด้วยกี่กระตุก โดยมีการฝึกทักษะการทอผ้าพื้นบ้าน ไท – ขวนเป็นการอนุรักษ์สืบสานและเผยแพร่อย่างต่อเนื่องมานับ 10 ปี โดยเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาถ่ายทอดภูมิปัญญา ทำให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของผ้าทอพื้นบ้านไท-ขวนมากยิ่งขึ้น การใช้ผ้าทอพื้นบ้านนั้นส่วนมากจะนำมาตัดเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและผู้ที่ใช้คือผู้ใหญ่ทำงานเท่านั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะนำผ้าที่ทอได้นี้มาประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่มีความเหมาะสมกับนักเรียนและกลุ่มวัยรุ่นให้สามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าพื้นบ้านไท-ขวน ผลงานที่ได้ยังสามารถนำไปแนะนำให้แก่ชุมชนเพื่อผลิตเป็นสินค้า โอท็อป ต่อไป

วิธีการทดลอง

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามในการสำรวจผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อนำมากำหนดรูปแบบของแบบสอบถามในการสำรวจผลผลิตจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน ที่เกี่ยวข้องและเหมาะกับนักเรียนในวัยรุ่น ในโรงเรียนสิคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” โดยการจัดทำแบบสอบถามแล้วนำไปสำรวจกับนักเรียนจำนวน 15 % ของนักเรียนทั้งหมด(2700 คน)คือ 405 คน
2. รวบรวมสรุปผลการสำรวจผลิตภัณฑ์ที่นักเรียนเลือกมากที่สุด
3. ศึกษาลักษณะของผ้าทอพื้นบ้านและวิธีการทอผ้าที่เหมาะสมในการผลิตกระเป๋าสะพายหลัง โดยศึกษาจากวิทยากรท้องถิ่น
4. สำรวจคุณสมบัติและรูปแบบของกระเป๋าสะพายหลังที่นักเรียนต้องการ โดยการจัดทำแบบสอบถามแล้วนำไปสำรวจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
5. สรุปผลการสำรวจกระเป๋าสะพายหลัง
6. ตัดเย็บกระเป๋าสะพายหลังตามรูปแบบและคุณสมบัติที่ได้จากการสำรวจ
7. นำกระเป๋าสะพายหลังที่ตัดเย็บแล้วมาประเมินความพึงพอใจ โดยการสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปสอบถามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
8. คำนวณราคาต้นทุนของกระเป๋าสะพายหลัง และกำหนดราคาขาย คิดมูลค่าเพิ่ม
9. นำกระเป๋าที่ตัดเย็บแล้วมาสำรวจราคาขายของกระเป๋าสะพายหลังที่นักเรียนพึงพอใจ แล้วสรุปผลการสำรวจ
10. เผยแพร่ชิ้นงานโดยการจัดนิทรรศการ

ตารางผลการทดลอง

วัน เดือน ปี	กิจกรรม/ การทดลอง	ผลการทดลอง	หมายเหตุ
กุมภาพันธ์ 50	1.ศึกษาและสร้างสอบถามเพื่อสำรวจ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากผ้าทอพื้นบ้านไท- ยวนที่นักเรียนต้องการใช้	1. มีความรู้และสร้าง แบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการ ของนักเรียน	
กุมภาพันธ์ 50	2. สรุปผลการสำรวจ	2. สรุปผลการสำรวจความต้องการของ นักเรียนที่จะใช้ผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน	
มีนาคม 50	3.ศึกษาลักษณะและวิธีการทอของผ้า ทอพื้นบ้านไท-ยวนปริกษาวิทยากร ท้องถิ่น	คือกระเป๋าสะพายหลัง 3. ทราบชนิดของผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน คือผ้า 3 ตะกอและเตรียมทอผ้าที่จะนำมา ผลิตกระเป๋าสะพายหลัง(รอการทอผ้า)	
มีนาคม 50	4. สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจ คุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลังจากผ้า ทอพื้นบ้านไท –ยวน	4. ได้แบบสอบถามแล้วนำไป สำรวจกับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 405 คน	
เมษายน 50	5. รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมา สรุปผล	5. ได้ผลสรุปคุณสมบัติของกระเป๋ สะพายหลังที่นักเรียนต้องโดยการตอบ แบบสอบถาม	
เมษายน 50	6. วาดแบบและตัดเย็บกระเป๋ สะพาย	6. ได้กระเป๋าสะพายหลังที่นักเรียน ต้องการ	
มิถุนายน 50	7. สำรวจความพึงพอใจของกระเป๋ สะพายหลัง	7. ใช้แบบสอบถามสำรวจความพึง พอใจของกระเป๋าสะพายหลัง	
มิถุนายน 50	8. คำนวณราคาขายโดยคิดราคา มูลค่าเพิ่มด้วย	8. ได้ราคาขายที่เป็นราคาราคามูลค่าเพิ่ม	
กรกฎาคม 50	9. สำรวจความพึงพอใจของราคา กระเป๋	9. ได้ราคาของกระเป๋ที่นักเรียนพึง พอใจ	
	10. เผยแพร่ผลงาน โดยจัดแสดง นิทรรศการ	10. การจัดนิทรรศการ	

วิเคราะห์และสรุปผลการทดลอง

การวิจัยเรื่องการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมาผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ (1)เป็นศึกษาความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา”ที่ต้องการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน (2) ต้องการศึกษากการเพิ่มมูลค่าของผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาทดลอง ปรากฏผลการทดลองดังนี้

1. การศึกษาความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา”ที่ต้องการใช้ ได้ผลดังนี้
 - 1.1 ผลลัพธ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวนที่นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา”ต้องการใช้มากที่สุดจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 15% ของนักเรียนทั้งหมดคือ 405 คน(นักเรียนทั้งหมด 2700 คน)

ผลการตอบแบบสอบถาม จากตัวแทนนักเรียน405 คนได้ผลดังนี้

อันดับที่ 1 คือกระเป๋าสะพายหลัง 324 คน ร้อยละ80

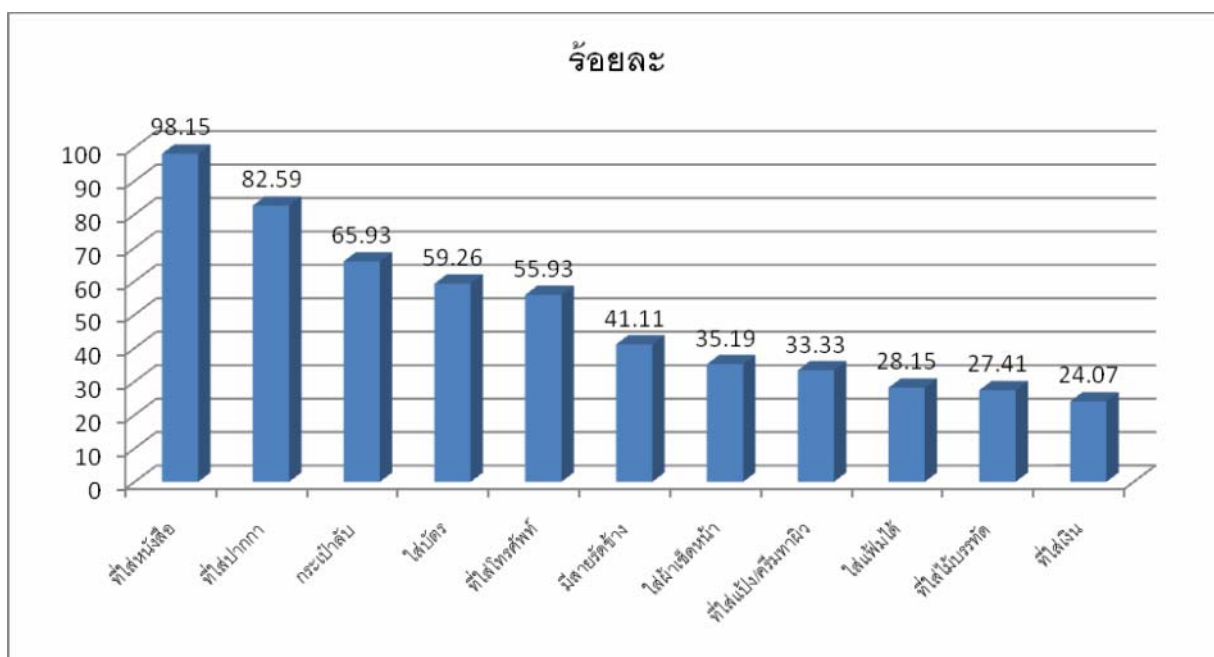
อันดับที่ 2 คือกระเป๋าเอกสาร 35 คน ร้อยละ 8.64

อันดับที่ 3 คือกระเป๋าใส่เครื่องเขียน 24 คนร้อยละ5.92

อันดับที่ 4 คือกระเป๋าใส่สตางค์ 20 คน ร้อยละ4.94

อันดับที่ 5 คือของประดับตกแต่งบ้าน 2 คน ร้อยละ0.49

- 1.2 สำรวจคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายที่นักเรียนต้องการ ดังตารางกราฟนี้

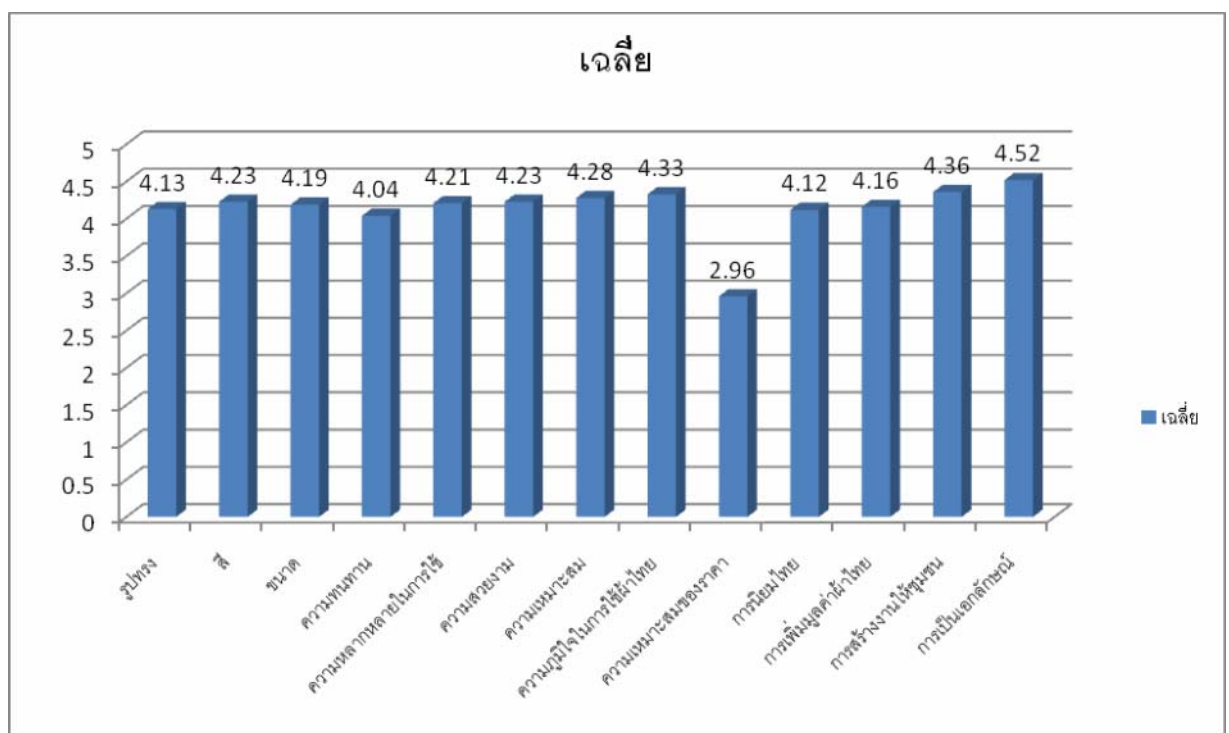

1.3 ได้รูปแบบของกระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนดังรูป

1.4 สำรวจความพึงพอใจในกระเป๋าสะพายหลังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$; S.D = 0.86) และผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

ผลการประเมินความพึงพอใจของกระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

2. การเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

2.1 การคำนวณมูลค่าเพิ่มมีสูตรดังนี้

มูลค่าเพิ่ม = ราคาขาย - (ค่าวัตถุดิบ + ค่าพลังงาน + ค่าหีบห่อ) X 100%

ราคาขาย = ต้นทุน + ค่าใช้จ่ายในการขาย + ภาษีการค้า + กำไร(มาตรฐาน)

ต้นทุนการผลิต = ค่าวัตถุดิบ + ค่าใช้จ่ายในการผลิต

ค่าใช้จ่ายในการผลิต = ค่าแรง + ค่าพลังงาน + ค่าเสื่อม + ค่าวัสดุหีบห่อ + ค่าใช้จ่ายอื่น

จากการวิจัยที่ใช้สูตรในการเพิ่มมูลค่ามีดังนี้ (คิดจากกระเป๋า 100 ใบ)

ค่าแรง = 3,000 บาท

ค่าวัตถุดิบ = 5,600 บาท

ค่าพลังงาน = 200 บาท

ค่าเสื่อม = 100 บาท

ค่าหีบห่อ = 300 บาท

ภาษี = ไม่มีเพราะเป็นสินค้าโอท็อป

กำไรมาตรฐาน = 30%

ค่าใช้จ่ายในการขาย = 300 บาท

ค่าใช้จ่ายอื่น = 400 บาท

แทนค่าได้ดังนี้

ค่าใช้จ่ายในการผลิต = 3,000 + 200 + 100 + 300 + 400 = 4,000 บาท

ต้นทุนการผลิต = 5,600 + 4,000 = 9,600 บาท

ราคาขาย = 9,600 + 200 + 0 + 3,000 = 12,800 บาท

มูลค่าเพิ่ม = 12,800 - (5,600 + 200 + 300) X 100% = 67 บาท

สรุปสินค้าชิ้นนี้ควรขายในราคา = 12,800 + 6,700 = 19,500 บาท

คิดเป็นราคา/ หน่วย = 195 บาท (ราคากระเป๋า / 1 ใบ)

2.2 เปรียบเทียบราคาค่าต้นทุนระหว่างผ้าที่จำหน่ายเป็นสินค้าชิ้นและผ้าที่นำมาทำเป็นกระเป๋ามี

รายละเอียดดังนี้

ราคาค่าต้นทุนของผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนชนิด 3 ตะก้อที่ใช้ตัดเย็บกระเป๋าและที่เป็นผ้านุ่งราคาเมตรละ 80 บาท

ราคาผ้าทอพื้นบ้านที่เป็นผ้านุ่ง (180 ซม.) = 144 บาท ราคาขาย = 190 บาท กำไรเมตรละ 25.55 บาท

ราคาผ้าทอพื้นบ้านที่นำมาเย็บกระเป๋า 25 ซม. = 20 บาท

ราคากระเป๋าทั้ง 2 ชนิดต่างกัน 20 - 30 บาท (รวมค่าแรงในการเย็บที่ยากกว่า)

กระเป๋ที่ใช้ผ้าทอพื้นบ้านเป็นส่วนประกอบจะขายได้ในราคาดีกว่า

ชนิดของกระเป๋า	ราคาทุน(รวมค่าตัดเย็บ)	ราคาขายส่ง	ราคาขายปลีก	กำไร
กระเป๋าสะพายหลังที่ไม่ใช้ผ้าทอพื้นบ้าน	100 บาท	130 บาท	140-180 บาท	30 – 80 บาท
กระเป๋าสะพายหลังที่ใช้ผ้าทอพื้นบ้าน	120 บาท	160 บาท	180-220 บาท	60 – 100 บาท

จากความเป็นจริงกระเป๋าที่ใช้ผ้าทอพื้นบ้านเป็นส่วนประกอบจะขายได้ในราคาดีกว่า (จากตารางข้างบน)

จากเหตุผลข้อ 1 และข้อ 2 ทำให้ผ้าทอพื้นบ้านที่นำมาทำเป็นกระเป๋าสะพายหลังของนักเรียนมีมูลค่าเพิ่มขึ้นในด้านการพัฒนาสินค้าเพราะการเพิ่มมูลค่าให้สินค้าอาจทำได้โดยการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบแปลกใหม่ แม้ว่าในด้านราคาจะเพิ่มขึ้นไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับกระเป๋าสะพายหลังที่ไม่ใช้ผ้าทอพื้นบ้านก็ตาม ราคาที่จำหน่ายก็เหมาะสมกับชิ้นงาน และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นของโรงเรียนสีกว “สวัสดีผดุงวิทยา” ทำให้กลุ่มนักเรียนมีความสนใจในเรื่องที่จะใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. เวลาในการทำวิจัยควรตรงกับภาคเรียนของนักเรียนในแต่ละภาค
2. ควรจัดให้มีการร่วมกันออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนให้เป็นที่แพร่หลายในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา
3. ควรนำผลงานไปเผยแพร่ให้กับชุมชนได้ทราบจะได้ร่วมกันพัฒนาสินค้าชุมชนมากขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน
2. ได้ฝึกการทอผ้า การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวน
2. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล
3. ผู้ทำงานได้ฝึกความอดทน,มีสมาธิ,มีความเพียรพยายามและมีความประณีต
4. ได้ฝึกใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีการวางแผนและวิเคราะห์และสรุปข้อมูลอย่างเป็นระบบ
5. สามารถผลิตชิ้นงานในรูปแบบต่าง ๆ กัน นอกจากจะใช้ในชีวิตประจำวันแล้วยังนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงธุรกิจ
6. เพิ่มมูลค่าให้กับผ้าทอพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาเป็นสินค้าโอท็อป (หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์)
7. ขยายกลุ่มผู้ใช้ผ้าทอพื้นบ้านให้เพิ่มมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

1. ครูและนักเรียนมีความรู้และทักษะในการทำวิจัยน้อยต้องใช้เวลาในการอบรมการทำวิจัยโดยเฉพาะ
2. ขั้นตอนการทอผ้า 3 ตะกอนค่อนข้างสลับซับซ้อนกว่าผ้า 2 ตะกอนนักเรียนทำได้ช้าและต้องใช้เวลาในการฝึกนาน
3. นักเรียนมีความอดทน ความละเอียดอ่อน และสมาธิน้อย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. กรุงเทพมหานคร
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กาสัถ เตชะขันทะ. 2549. **เทคนิคการวิจัยเบื้องต้นจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง**. กรุงเทพมหานคร : ธารอักษร
นวลจิตต์ เขาวงกตพิณ. 2544. “การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา” ใน **เอกสารชุดการสอน**
การจัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษา หน่วยที่ 4 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วาสนา ทวีกุลทรัพย์. 2540. “ชุดการแบบกลุ่มกิจกรรม” ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษา**
พัฒนสร หน่วยที่ 3 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- สุธีระ ประเสริฐสรพ์. 2549. **“รู้จักวิจัย ทำให้เป็น”**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
สุธีระ ประเสริฐสรพ์. 2544. **สนุกกับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. 2543. **เอกลักษณ์ไทย**.
กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง
- ผ้าเอเชีย **มรดกร่วมทางวัฒนธรรม**. 2536. บริษัทอัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัดมหาชน
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. 2546. **ผลิตภัณฑ์ โครงการความร่วมมือ**
มก. - ธ.ก.ส.
- 5 กลยุทธ์สู่ความสำเร็จ ในการพัฒนาสินค้า โอท็อป วันที่ 15 มกราคม 2548 ปีที่ 10 ฉบับที่ 125**
เรื่องสินค้าโอท็อป กลุ่มทอผ้าพื้นบ้านไท-ยวน บ้านโนนคุ้ม ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว
จังหวัด นครราชสีมา
เรื่องการทอผ้าพื้นบ้าน กลุ่มทอผ้าพื้นบ้านไท-ยวน บ้านถนนคด ตำบลลาดบัวขาว อำเภอสีคิ้ว
จังหวัดนครราชสีมา
เรื่องข้อมูลการเย็บกระเป๋า กลุ่มเย็บกระเป๋านหนองโอง ตำบลบ้านหัน อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
เรื่องวิธีการทอผ้าด้วยกี่กระตุก นางปราณีต วรวงสานนท์ 38 หมู่ที่ 2 ต.มิตรภาพ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา
เรื่องประวัติการทอผ้า <http://www.uniserv.buu.ac.th/forum2/> 27 / 8 / 2550
เรื่องผ้าทอพื้นบ้านสินค้าชุมชน <http://www.udonthani.com/udnews/00406.html> 27/ 8 / 2550
เรื่องภูมิปัญญาเรื่องผ้าทอ <http://student.swu.ac.th/hm471010393/culture.htm> 27 / 8 / 2550

เรื่องประวัติการทอผ้า <http://www.tsu.ac.th/ists/information/equipment.htm> 27 / 8 /2550

เรื่องผ้าทอ <http://www.yingthai-mag.com/detail.asp?ytcolumnid=759&ytissueid=615&ytic...27/8/2550>

เรื่องการเพิ่มมูลค่า [file:///c:/Documents and Settings/Administrator/My Documents](file:///c:/Documents%20and%20Settings/Administrator/My%20Documents) 28/8/2550

เรื่อง การคำนวณมูลค่าเพิ่มของสินค้า <http://www.tisi.go.th/license/register.html> 28/8/2550

ภาคผนวก

โรงเรียนสีคิ้ว”สวัสดิ์ผดุงวิทยา”

แบบสอบถามผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความเหมาะสม
กับนักเรียนมากที่สุด

ผู้ให้ข้อมูล เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย ช่วงชั้นที่ ☐ 3 ☐ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

- ☐ กระเป๋าสตางค์
- ☐ กระเป๋าใส่เครื่องเขียน
- ☐ กระเป๋าใส่เอกสาร
- ☐ กระเป๋าสะพายหลัง (เป้)
- ☐ ของประดับตกแต่งภายในบ้าน
- ☐ เครื่องนอน
- ☐ ของชำร่วย
- ☐ เสื้อนักเรียน
- ☐ อื่นๆ

สรุปผลการสำรวจจากแบบสอบถามผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและเหมาะสมกับนักเรียน

ผลการสรุปแบบสอบถาม จากตัวแทนนักเรียนได้ผลสรุปดังนี้

- อันดับที่ 1 คือกระเป๋าสะพายหลัง 324 คน เท่ากับ 80%
- อันดับที่ 2 คือกระเป๋าใส่เอกสาร 35 คน เท่ากับ 8.64 %
- อันดับที่ 3 กระเป๋าใส่เครื่องเขียน 24 คน เท่ากับ 5.92 %
- อันดับที่ 4 กระเป๋าใส่สตางค์ 20 คน เท่ากับ 4.94 %
- อันดับที่ 5 ของประดับตกแต่งภายในบ้าน 2 คน เท่ากับ 0.49 %

แบบสอบถามเพื่อสำรวจคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลังที่นักเรียนต้องการ

ผู้ให้ข้อมูล เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย
 ช่วงชั้นที่ ☐ 3 ☐ 4

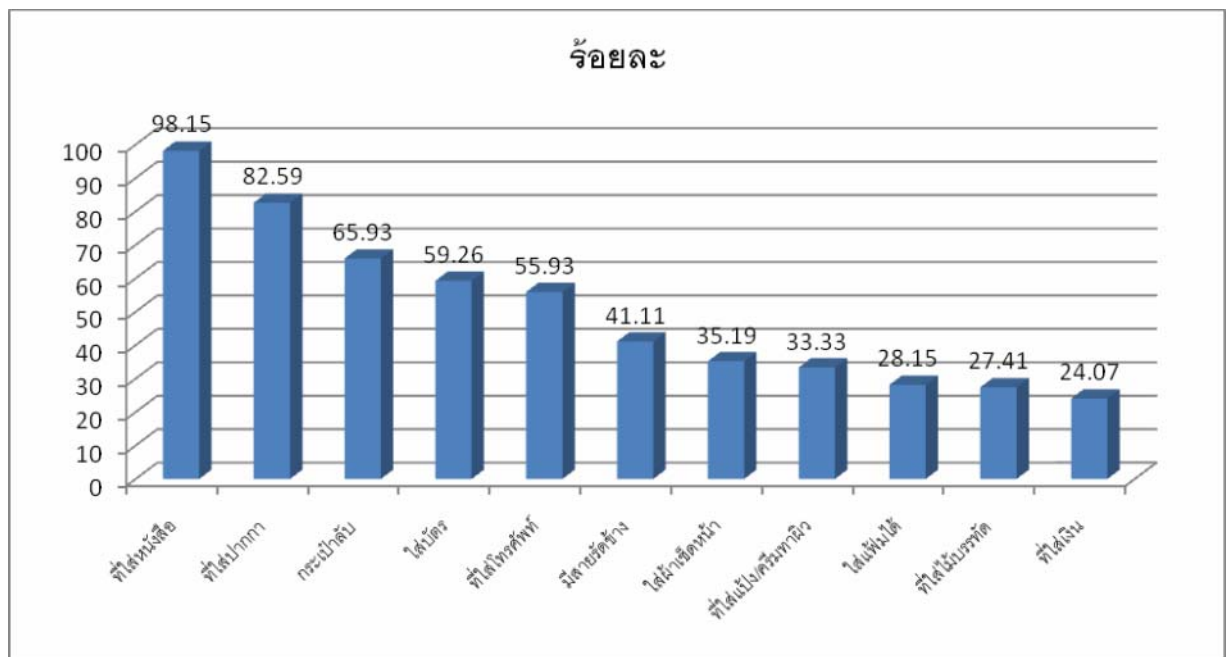
- ☐ 1. มีที่ใส่หนังสือ/สมุด
- ☐ 2. มีที่ใส่ปากกา
- ☐ 3. มีที่ใส่ไม้บรรทัด
- ☐ 4. มีที่ใส่บัตร
- ☐ 5. มีที่ใส่ผ้าเช็ดหน้า
- ☐ 6. มีที่ใส่โทรศัพท์มือถือ
- ☐ 7. มีที่ใส่แป้งและครีมทาผิว
- ☐ 8. มีกระเป๋าลับด้านใน
- ☐ 9. มีที่ใส่แฟ้ม
- ☐ 10. มีตาข่ายรัดด้านข้าง
- ☐ 11. ที่ใส่เงิน

**สรุปผลการสำรวจรูปแบบและคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลังนักเรียน
โรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา”**

จากการสำรวจรูปแบบและคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลังที่นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา”
จำนวน 15%ของนักเรียนทั้งหมด 2,700 คนทั้งม.ต้นและม.ปลายพบว่า รูปแบบและคุณสมบัติของกระเป๋าที่
นักเรียนต้องการเรียงตามลำดับความต้องการดังนี้

ลำดับที่	รายการ	ร้อยละ	หมายเหตุ
1	มีที่ใส่หนังสือ/ สมุด	98.15	
2	มีที่ใส่ปากกา	82.59	
3	มีกระเป๋าพับด้านใน	65.93	
4	มีช่องใส่บัตรประจำตัว	59.26	
5	มีที่ใส่โทรศัพท์มือถือ	55.93	
6	มีตาข่ายรัดด้านข้าง	41.11	
7	มีที่ใส่ผ้าเช็ดหน้า	35.19	
8	มีที่ใส่แปรง/ครีมทาผิว	33.33	
9	สามารถใส่แฟ้มได้	28.15	
10	มีที่ใส่ไม้บรรทัด	27.41	
11	มีที่ใส่เงิน	24.07	

กราฟแสดงคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลังที่นักเรียนต้องการ

ผลการประเมินจากแบบสอบถาม

การประเมินความพึงพอใจกระเป๋าสะพายหลังนักเรียน(เป้)โรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดิ์ผดุงวิทยา”

อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 4

ข้อที่	รายการประเมิน	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	$\bar{X}$	S.D
1	รูปทรง/ สัดส่วน	155	157	86	7	-	4.13	0.81
2	สี	162	180	58	5	-	4.23	0.73
3	ขนาด	153	177	72	3	-	4.19	0.74
4	ความทนทาน	99	228	74	4	-	4.04	0.69
5	ความหลากหลายในการใช้งาน	150	195	56	4	-	4.21	0.71
6	ความสวยงาม	159	185	57	4	-	4.23	0.73
7	ความเหมาะสม	179	168	51	7	-	4.28	0.75
8	ความภูมิใจในการใช้ผ้าไทย	201	146	50	8	-	4.33	0.78
9	ความเหมาะสมของราคา	36	89	104	176	-	2.96	1.01
10	การประหยัดนิยมไทย	149	158	98	-	-	4.12	0.78
11	การเพิ่มมูลค่าผ้าไทย	180	123	90	12	-	4.16	0.87
12	การสร้างงานให้ชุมชน	207	147	42	6	-	4.36	0.76
13	การเป็นเอกลักษณ์ไทย	251	126	18	11	-	4.52	0.71
	เฉลี่ยรวม	2,081	2,079	855	250	-	4.14	0.86
	ร้อยละ	39.52	39.48	16.26	4.74	-	-	-

1.ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึงมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึงมาก

ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึงปานกลาง

ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึงน้อย

ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0.00-1.49 หมายถึงน้อยมาก

2.ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

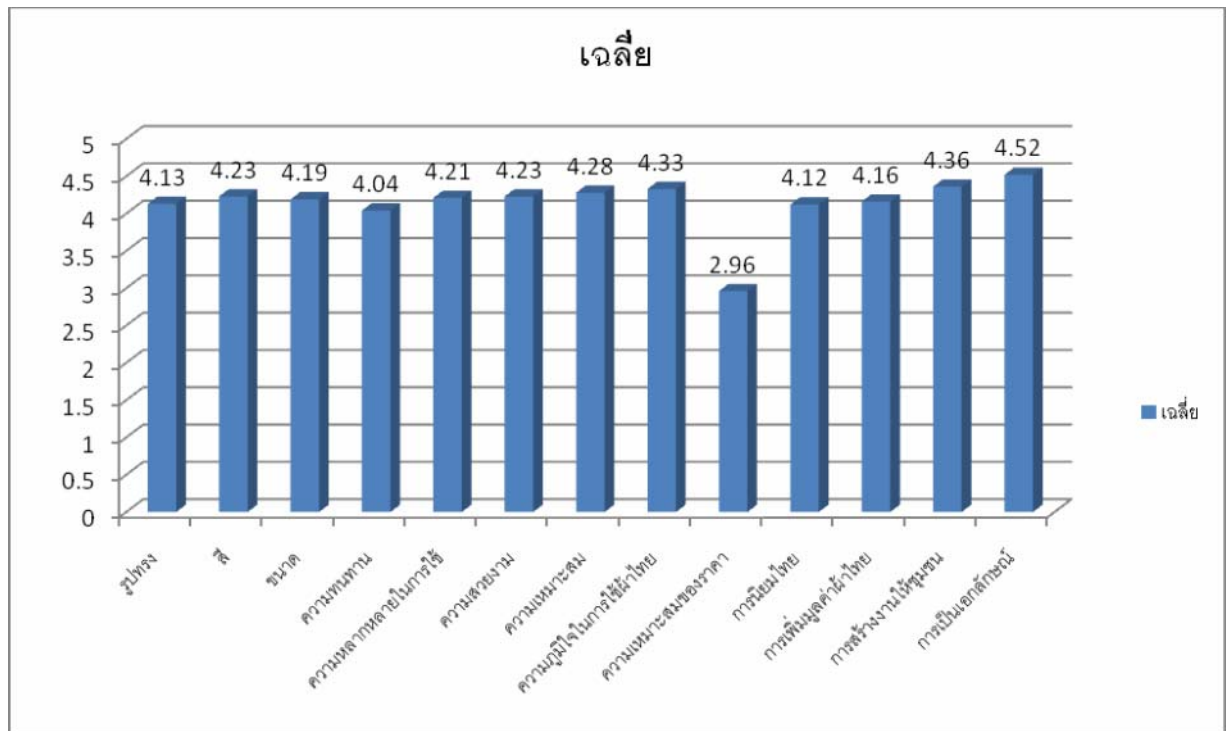
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0-1.00 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นสอดคล้องกัน

สรุปผลการประเมิน

จากการประเมินแบบสอบถามโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D = 0.86) โดยแยกเป็นรายละเอียดเรียงตามลำดับดังนี้

- ลำดับที่ 1 มีความเป็นเอกลักษณ์ไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$; S.D = 0.71)
- ลำดับที่ 2 สามารถสร้างงานในชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$; S.D = 0.76)
- ลำดับที่ 3 มีความภูมิใจในการใช้ผ้าไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$; S.D = 0.78)
- ลำดับที่ 4 ชิ้นงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$; S.D = 0.75)
- ลำดับที่ 5 ชิ้นงานมีสีและความสวยงามอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$; S.D = 0.73)
- ลำดับที่ 6 มีความหลากหลายในการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$; S.D = 0.71)
- ลำดับที่ 7 มีขนาดเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$; S.D = 0.74)
- ลำดับที่ 8 เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$; S.D = 0.87)
- ลำดับที่ 9 รูปทรงสัดส่วนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$; S.D = 0.81)
- ลำดับที่ 10 เป็นการประหยัชนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$; S.D = 0.78)
- ลำดับที่ 11 มีความทนทานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$; S.D = 0.69)
- ลำดับที่ 12 มีความเหมาะสมของราคาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$; S.D = 1.01)

ผลการประเมินความพึงพอใจของกระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

โรงเรียนสีคิ้ว”สวัสดิ์ผดุงวิทยา”

แบบสำรวจความพึงพอใจในราคาของกระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวน ของ
นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดิ์ผดุงวิทยา”

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนได้เห็นรูปแบบและคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลัง จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนแล้ว ให้
นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาของกระเป๋าสะพายหลัง (เป้) ที่สามารถยอมรับได้

- ☐ 150-160 บาท
- ☐ 170-180 บาท
- ☐ 190-200 บาท
- ☐ มากกว่า200 บาท

สรุปความพึงพอใจในราคาของกระเป๋าสะพายหลังจากผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวน

ผลการสำรวจราคาของกระเป๋าสะพายหลังของนักเรียนจากผ้าทอพื้นบ้านไท – ยวน โดยสำรวจจากนักเรียน 405 คน สรุปได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ราคา 170-180 บาท 145 คน เท่ากับ 35.80 %

อันดับที่ 2 ราคา 190-200 บาท 135 คน เท่ากับ 33.33%

อันดับที่ 3 ราคามากกว่า 200 บาท 89 คน เท่ากับ 21.97 %

อันดับที่ 4 ราคา 150-160 บาท เท่ากับ 8.88 %

การเพิ่มมูลค่าให้ผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน คำนวณจากการใช้ผ้าทอพื้นบ้านในการตัดเย็บกระเป๋าสะพาย
 หลัง จากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาการให้จดทะเบียนผลิตภัณฑ์ดังนี้ (ใช้เป็นข้อมูลใน
 การคิดราคาขายผลิตภัณฑ์และคำนวณการคิดมูลค่าเพิ่ม)
 มูลค่าเพิ่มต้องมีกำไร โดยใช้เกณฑ์กำไรมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของราคาขาย

$$\text{ราคาขาย} = \text{ต้นทุนการผลิต} + \text{ค่าใช้จ่ายในการขาย} + \text{ค่าภาษีการค้า} + \text{กำไร (มาตรฐาน)}$$

$$\text{ต้นทุนการผลิต} = \text{ค่าวัตถุดิบ} + \text{ค่าใช้จ่ายในการผลิต}$$

$$\text{ค่าใช้จ่ายในการผลิต} = \text{ค่าแรง} + \text{ค่าพลังงาน} + \text{ค่าเสื่อม} + \text{วัสดุหีบห่อ} + \text{ค่าใช้จ่ายอื่น}$$

ไท –ยวนหมายถึง ชนกลุ่มหนึ่งที่มีประวัติมาจากชาวเชียงแสนทางภาคเหนือของประเทศไทยที่อพยพมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์เป็นกลุ่มชนที่แยกออกมาจากอำเภอเสาให้ จังหวัดสระบุรี มาอาศัยอยู่แถบลุ่มน้ำลำตะคลอง แต่เดิมนั้นมีอาชีพในการเกษตรกรรมการทำนาและเลี้ยงสัตว์ จากหลักฐานที่เห็นได้ชัดคือ ภาษาที่ใช้พูด และศิลปวัฒนธรรมการทอผ้า โดยเฉพาะผ้าซิ่นยวน จะมีลายตรงกลางเป็นลายขวางซึ่งเป็นลักษณะของผ้าทางเชียงแสนส่วนหัวและท้าย (ตีนซิ่น)จะเหมือนกันคือเป็นเชิงมีสีกรมท่าหรือดำ มีแถบสีแดง

ตะกอล หมายถึงอุปกรณ์ที่ทำจากเส้นด้ายถักให้เกี่ยวกับเส้นด้ายยืน ทำให้สามารถดึงด้ายยืนให้สลับกันขึ้นลง ถ้าผ้า 2 ตะกอลก็จะมีตะกอล 2 ชุด ผ้า 3 ตะกอลก็จะมีตะกอล 3 ชุด จนเป็น สิบๆตะกอล ความสำคัญของตะกอลคือสามารถยกด้ายยืนให้สลับกันขึ้นลงและเกิดลวดลาย ตะกอลยิ่งมากลวดลายก็จะสลับซับซ้อนมาก

วิธีการทอผ้า

ผ้า 2 ตะกอ หมายถึง การทอผ้าที่มีด้ายยืนสลับกัน ธรรมดาอาจใช้ด้ายยืนและด้ายพุ่งสีเดียวกันหรือสลับสีก็ได้ หรือจะใช้ด้ายพุ่งเป็นเกลียวจะเรียกว่าผ้าหางกระรอก

ผ้า 3 ตะกอ หมายถึง การทอผ้าที่สามารถยกเป็นดอกหรือลวดลายนูนขึ้นเรียกว่าลายยกดอกได้ ดังรูปภาพ เป็นลักษณะของผ้าที่ใช้ผลิตกระเป๋าสะพายหลังนักเรียน

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

กระเป๋าใส่ปากกาจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

ที่รองแก้ว

กระเป๋าใส่กระดาดขี้หนู

กระเป๋าใส่โทรศัพท์มือถือ

พวงกุญแจหมวกจากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน

การอนุรักษ์ศิลปการทอผ้าพื้นบ้านไท-ยวน อำเภอสี่คิ้ว
โรงเรียนสี่คิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา”อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

การรีดผ้า

การเดินตะกอล

การทอผ้า